

PAMĚTNÍK VOJTĚCH CIMBOLINEC

Tento válečný veterán, starý 102 let, zažil nejen rozpad Rakouska-Uherska a obě světové války, ale také další významné politické změny ve 20. století.

DĚTSTVÍ

Pan Cimbolinec se narodil 13. října 1915 v obci Berehovo na Podkarpatské Rusi za doby 1. světové války. V tehdejší době patřila oblast Podkarpatské Rusi rakousko-uherské monarchii a Vojtěchova rodná obec se nacházela v těsné blízkosti Maďarska. Avšak od roku 1919 spadla celá Podkarpatská Rus pod Československo. Měli radost, že přišli Češi. Rusíni prý nejsou na takové kultuře jako Maďaři. Vzpomíná však, že rodina byla chudá a stěhovala se do Mukačeva a nakonec do Činaďova. Ve složité situaci po první světové válce prožil Vojtěch své první roky. Neměl bratra ani sestru, a dokonce byl bez otce, který padl ve válce. Měl nevlastního otce, kterého si maminka vzala kvůli bídě. Vychodil jen obecnou a pokračovací školu, protože si v tehdejších podmínkách nemohl dovolit vyšší vzdělání.

ZA VÁLKY

- MOBILIZACE DO ČESKOSLOVENSKÉ ARMÁDY

V době rozpadu Československa v roce 1939 Maďarsko obsadilo celou jižní část Podkarpatské Rusi spolu s Berehovem. Přidal se tedy do armády a sloužil v Prešově na Slovensku. Dokonce zde potkal Otakara Jaroše, budoucího hrdinu československých jednotek. Po padnutí republiky se vrátil do Berehova. Vyučil se zde obchodníkem a začal pracovat v obchodě.

- NEÚSPĚŠNÝ ÚTĚK DO SOVĚTSKÉHO SVAZU

Vojtěch plánoval útěk do stalinského Ruska s idealizovanou vidinou studia a pracovního uplatnění. Maminka si myslela, že odjel do Mukačeva, ale on se mezitím zdržoval s kamarády na hranicích Sovětského svazu. K útěku se ale již nedostal. Jeho matce to bylo prozrazeno a tak se musel vrátit a zůstat v obchodě. Díky znalosti maďarského jazyka mohl komunikovat s maďarskými občany. Za maďarské okupace si také udělal řidičský kurz.

- OSVOBOZOVÁNÍ ČESKOSLOVENSKA

Po osvobození Podkarpatské Rusi Rudou armádou v roce 1944 vstoupil do československého armádního sboru. Byl přidělen do autopraporu jako řidič a sloužil jako spojka v armádě. Přes Dukelský průsmyk vozil obrněné vozy. Účastnil s osvobození Liptovského Mikuláše a dalších osvobozovacích bojů na území Československa.

- PŘED KONCEM VÁLKY

Před koncem války přijel Vojta do Prahy a poté odjel do Rakouska a Německa zachránit československý majetek, který nacisté během války odvezli z Československa. Měl tak možnost poznat americkou armádu a Hitlerovo Orlí hnízdo u Berchtesgadenu.

ŽIVOT PO VÁLCE

Po válce se chtěl s manželkou vrátit na Podkarpatskou Rus, ale k tomu se již nedostal. Živil se tedy v Děčíně a v Praze jako řidič autobusu. Práci řidiče bral zodpovědně a měl ji moc rád.